

Plagi Egipskie

Współczesne osądy

Ojcowie nasi (...) wszyscy w Mojżesza ochrzczeni są w obłoku i w morzu; A te wszystkie rzeczy przydały się im za wzór [typ], a napisane są dla napomnienia naszego, na których koniec świata przyszedł – 1 Kor. 10:1-2,11.

Mojżesz przyszedł do Egiptu i faraona z poselstwem: „Wypuść lud mój” (2 Mojż. 7:16). Potrzeba było dziesięciu plag zesłanych na Egipt, by pozwolił ludowi Jahwe odejść. Następnie Jahwe pokierował ich wędrówkę przez określoną drogę, by na zawsze uwolnić ich od faraona. Paralełą tych wydarzeń jest plan Jezusa, by uwolnić świat od Szatana, smutku, wzdychania, grzechu i śmierci.

Mojżesz powiedział: „Proroka z pośrodku ciebie, z braci twej, jakom ja jest, wzbudzi tobie Pan, Bóg twój; onego słuchać będziecie” (5 Mojż. 18:15). Oznacza to, że w Jezusie Chrystusie powinniśmy szukać podczas Wieku Ewangelii analogii do historycznych wydarzeń z czasów Exodusu. Wczorajsza historia pokazuje naszą teraźniejszość i przyszłość.

Exodus – Mojżesz został wysłany do Egiptu, by uwolnić Pański lud z niewoli.

Równoległość – Jezus Chrystus jest posłany, by uwolnić ludzi z niewoli grzechu i śmierci.

W czasie pierwszych trzech plag Mojżesz mówił Aaronowi: Uczyni to. Z kolei plagi spadały zarówno na Egipcjan jak i Izraelitów. Cud polegał na czasie ich wystąpienia i intensywności, a niekoniecznie na naturze samej plagi.

Pierwsze trzy plagi

(1) Aaron uderzył rzekę swoją laską (władza); woda wyglądała jak krew i wyginęły ryby. Czarownicy uczynili to samo.

Egipcjanie kopali wokół rzeki w poszukiwaniu wody pitnej przez siedem dni. Prawdopodobnie była to tzw. „czerwona fala”, w czasie której mikroorganizmy mnożą się w gwałtownym tempie do chwili, gdy produkty przemiany materii zatrują ją i powodują ich obumieranie. Kopanie wokół rzeki w poszukiwaniu wody ma na celu wykorzystanie gleby jako filtra, by uzyskać wodę zdatną do picia.

Chrześcijaństwo sprawiło, że mająca dwa tysiące lat po-

gańska religia zaczęła być postrzegana jako śmiercionośna i została obalona (prawdopodobnie w latach ok. 313-538 n.e.) (choć nauki i zwyczaje pogańskie przeniknęły do panującego kościoła).

(2) Aaron sprawił, że żaby wyszły ze wszystkich wód, weszły do domów, kuchni a nawet sypialni. Czarownicy faraona uczynili to sami. Wówczas silny deszcz – rzadki w Egipcie – spowodował, że wody wystąpiły z brzegów i zmusiły żaby do odwrotu. Reformacja (1517) uczyniła Biblię tematem publicznej dyskusji w całym „świecie chrześcijańskim” (byli zarówno dobrzy jak i źle reformatorzy).

(3) Aaron uderzył ziemię i wydała ona wszy (albo muchy piaskowe lub pchły), były one na ludziach i na zwierzętach. Czarownicy próbowali uczynić to samo, ale nie zdołali. Sir Samuel Baker zanotował, że mucha piaskowa jest „rodzajem kleszcza, nie większym niż ziarenko piasku, który gdy napełni się krwią rozrasta się do rozmiaru orzecha laskowego (R3994, 15 maja 1907). Rewolucja francuska zmieniła w całym świecie chrześcijańskim monarchie absolutne w monarchie o ograniczonym zasięgu (Obj. 12:16). Towarzystwa Biblii rozpoczęły rozpowszechnianie Biblii po świecie.

Pozostałe siedem plag

W czasie pozostałych siedmiu plag, dominującą rolę odegrał Mojżesz, zaś Jahwe oddzielił Izraelitów od Egipcjan w ten sposób, że plagi spadały wyłącznie na tych drugich (2 Mojż. 8:20-23). Powrót Chrystusa rozpoczyna dzieło żniwa polegające na rozdzielaniu.

(4) (pierwsza z siedmiu) Roje much wdzierały się do wszystkich domów Egipcjan. Faraon zaproponował dwa kompromisy: (1) „Idźcie, złożcie Bogu waszemu ofiarę w tym kraju”; (2) „Wypuszczę was, (...) lecz nie oddalajcie się zbyt daleko”. Obydwie te propozycje zostały odrzucone: „Chcemy odbyć trzydniową wędrówkę na pustynię i złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu, tak jak nam powiedział” (2 Mojż. 8:27). „Długi kryzys” (1873-1890), chrześcijańska rewolucja, Imperium Osmańskie ogłasza bankructwo (1875). Powrót Izraela rozpoczyna się w Petach Tiqvah (październik/listopad 1878). Podnosi się głos nawołujący do opuszczenia Babilonu i napotyka na opór: nie wychodźcie, albo przynajmniej weźcie ducha Babilonu ze sobą.

(5) Zaraza (choroba) spadła na bydło, konie itd. (Egipcjanie musieli kupować udomowione zwierzęta od Izraela). ● I wojna światowa, ponad 10 milionów ofiar walk zbrojnych i przynajmniej 2 miliony ofiar śmiertelnej grypy. Koniec monarchii w świecie chrześcijańskim.

(6) Wrzody (czyraki) na ludziach i zwierzętach, w tym także na czarownikach faraona. ● „Wielki kryzys” (1929-1939). Naruszenie fundamentalizmu.

(7) Grad spada na człowieka i zwierzęta; ogień (pioruny?) z grzmotami, zniszczenie upraw lnu i jęczmienia (Egipcjanie musieli kupować len i jęczmień od Izraela).

● II wojna światowa, 15 milionów poległych w bitwach, ponad 45 milionów poległych cywilów (1939-1945). Naruszenie liberalnego chrześcijaństwa.

(8) Mojżesz zagroził plagą szarańczy. Faraon wysłuchał swych sług i zaproponował, że pozwoli iść mężczyznom, ale bez młodzieży. Wschodni wiatr przyniósł do Egiptu roje szarańczy, pokrywającą ziemię i niszczącą pszenicę i orkisz. „Chamsin” to wiatr normalny wiosną, przynosi ciepłe powietrze z południa i południowego wschodu. Gdy przywiewa szarańczę z Arabii do Egiptu, staje się ona żarłoczna. ● Walka między wschodem a zachodem: komunizm rozwija się, ale ostatecznie zachód zwycięża i Związek Radziecki upada (1945-1989). Naruszony jest katolicyzm (czasza wylana na tron bestii w Objawienia 16:10-11).

(9) Nastąpiła gęsta ciemność, którą można było niemal poczuć, więc nikt nie wychodził na dwór przez trzy dni. Ciemność mogła nastać, gdy południowy wiatr przywiał burzę piaskową z Sahary bądź z powodu erupcji wulkanu Thera i pyłów przywianych przez wiatr o kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara, wiejący na wschodnim obszarze Morza Śródziemnego (typowy w okolicach zimy; popiół z wulkanu Thera został odnaleziony w Egipcie i Izraelu, a Chińczycy odnotowali, że niebo zmieniło kolor na żółty pod koniec XXVII w. p.n.e.). ● Czy oznacza to zbliżający się Głęboki Kryzys? (w Obj. 16:12-15 została wylana czasza na Eufrat, od którego zależny był Babilon).

(10) O północy, w czasie pełni, pomarli pierwotni Egiptu, od faraona do najmniejszego z Egipcjan, a nawet pierwotne zwierzęta spośród ich trzody. Nie ma żadnego naturalnego wytłumaczenia dla tego wydarzenia, więc możemy uważać to za cud. ● Armageddon (Obj. 16:16-21). Zniszczenie instytucji światowych, lecz Izrael cudownie ocaleje.

Święto szataśów

Wyjście z Egiptu powiązane był z siedmiodniowym Świętem Przaśników (Pesach, Pascha). Na to składało się 3 dni drogi do Morza Trzcin, jeden dzień na przejście Morza Trzcin (i zgubienie wrogów), a pozostałe 3 dni na przejście „trzy dni drogi po puszczy”, jak mieli pierwotnie nakazane. Pokazuje to równoległość wypełnienia słów: „Przyjdź królestwo twoje; bądź wola twoja jako w niebie, tak i na ziemi” na zawsze (Mat. 6:10). Zniszczenie Egipcjan – Izrael złupił Egipcjan, wyszedł z Egiptu, z Ramses (dawne Avaris) i rozłożył się obozem w Sukkot, następnie w Etam na skraju pustyni, a potem nad Morzem Trzcin (2 Mojż. 12:37, 13:20, 14:2). Szedł z nimi „lud pospolity”. Pierwszy dzień był „zgromadzeniem świętym” (2 Mojż. 12:16). ● Przekują miecze swe na lemiesze, a włócznie swe na sierpy w tysiącletnim Królestwie Chrystusa. W celu restytucji powstaną także niewierzący.

Przejście przez Morze Trzcin – Izrael przeszedł przez Morze Trzcin. Również faraon oraz egipska armia próbowali tego dokonać, ale zatonęli (2 Mojż. 14:5-28).

● Szatan „musi być rozwiązany”, aby zwodzić narody, zanim zostanie ostatecznie zniszczony.

Trzy dni drogi – Izrael szedł na puszcze trzy dni (2 Mojż. 15:22). Dzień siódmy był „zgromadzeniem świętym” (2 Mojż. 12:16). ● Śmierci już nie będzie, będą panować na wieki.

Święto Przaśników, w znaczeniu pozafiguralnym, rozpocznie się wtedy, gdy Królestwo Chrystusowe sprowadzi na cały świat „wody żywe” (wodę żywota). Będzie trwało aż „Pan będzie królem nad wszystką ziemią” i „nie będzie już klątwy” (Zach. 14:6-9, 11, BW, 16-21). Nastąpi to, gdy Szatan i jego zastępy zostaną zniszczeni, gdy skończy się „krótki czas” [Obj. 20:3] (zobacz „Wykłady Pisma Świętego”, tom VI, Wykład XI, str. 458-459).

Streszczenie Wieku Ewangelii

Poniżej przedstawione zostało krótkie porównanie plag Exodusu oraz wydarzeń Wieku Ewangelii. Każde z tych dziesięciu wydarzeń ma trzy bądź cztery części: (a) plaga Exodusu, (b) czasza z 16 rozdziału Objawienia, (c) wpływ na świat bądź Babilon, (d) wpływ na Izrael.

(1) **wody** zmieniają się w krew (czerwoną falę) – upadek Rzymu (476) – Izrael w rozproszeniu

(2) **żaby** wychodzą z rzeki i wchodzą wszędzie – Reformacja (1517) – Izrael w rozproszeniu

(3) **wszy** na ludziach i zwierzętach – Rewolucja Francuska i jej skutki (1789) – Izrael w rozproszeniu

(4) **muchy** – czasza z Objawienia wylana na ziemię – „Długi Kryzys” (1873-1890) – Petach Tiqvah rozpoczyna powrót Izraela w 1878

(5) **zaraza** (choroba) na zwierzęta gospodarskie – czasza z Objawienia wylana na morze – I wojna światowa (1914-1918) – Deklaracja Balfoura przygotowanie do utworzenia żydowskiej ojczyzny (1917)

(6) **wrzość** na ludziach i zwierzętach – czasza z Objawienia wylana na rzeki i źródła wód – Wielki Kryzys (1929-1939) – Żydzi opuszczają Niemcy

(7) **grad** z błyskami i grzmotami, zniszczenie jęczmienia – czasza z Objawienia wylana na słońce – II wojna światowa (1939-1945) – Żydzi uciekają z centralnej Europy

(8) **wschodni wiatr** przynoszący szarańczę, która pożera pszenicę, uniesiona przez silny zachodni wiatr. Czasza wylana na tron bestii – walka pomiędzy wschodem a zachodem (1945-1989) – Izrael odzyskuje niepodległość (1948), Żydzi opuszczają wschodnią Europę

(9) **ciemność** unieruchomiła ludzi na trzy dni – czasza z Objawienia wylana na rzekę Eufrat – prawdopodobnie Głęboki Kryzys – prawdopodobnie ucieczka Żydów z Ameryki.

(10) śmierć pierworodnych egipskich – czasa z Objawienia wylana na powietrze – Armageddon – Izrael cudownie przetrwa.

Po tych plagach nastąpił sam **exodus**. Izrael opuścił Egipt – Obj. 20 – Królestwo Chrystusowe, rozpoczyna się zmartwychwstanie.

Jakie znaczenie dla nas mają lekcje z Exodusu:

Celem wiedzy jest pokazanie nam, co powinniśmy z nią zrobić. Przez cały czas trwania Wieku Ewangelii powinniśmy:

- (a)** oczyszczać nasze życie, uznawać swój grzeszny stan i oczyszczać się,
- (b)** ufać Jezusowi i Jego ofierze jako jedynym i wyłącznym środkiem prześlania za grzech,
- (c)** ofiarować się, by bez zastrzeżeń czynić wolę Bożą,
- (d)** swoim życiem i swoimi uczynkami głosić Boga i Chrystusa. Mówić każdemu komu możemy co stanie się, gdy „obecny zły świat” się zniszczy. Kto inny może im powiedzieć?

Zauważmy zarówno możliwości, jak i zagrożenia naszych czasów, badajmy, gdzie jesteśmy na osi czasu i zachowujmy się stosownie do sytuacji. Wydaje się, że jesteśmy na progu dziewiątej plagi (szóstej z siedmiu ostatnich). Jeśli faktycznie tak jest, warto rozważyć zasadność następujących działań:

- (a)** pozbyć się długów i trzymać się od nich z daleka (by nikt nie winił z naszego powodu Pana),
- (b)** zdać sobie sprawę z tego, że szczególnym celem Szatana jest odwodzenie młodych osób od Chrystusa i Jego zasad; należy być szczególnie uważnym, by zachęcać osoby z tej grupy wiekowej do kroczenia ścieżkami sprawiedliwości,
- (c)** rozważać, czy obecnym celem Szatana nie jest zniszczenie zachodu, Izraela i chrześcijaństwa. Jeśli tak, należy uważać, by nie stać się częścią bezprawia ani anty-izraelskiego oszczerstwa,
- (d)** kolejne wnioski pozostawia się do przemyślenia przez Czytelnika.

Sugestie do dalszego zbadania jak chodzi o XXI wiek:

- Sędz. 7. Trzy armie wrogie Gedeonowi niszczą siebie nawzajem.
- 2 Kron. 20. Dwóch spośród trzech wrogów Izraela niszczy trzeciego, a następnie siebie nawzajem.
- Ezech. 38 opisuje narodowe sojusze tuż przed Armageddonem oraz wyzwoleniem Izraela.
- Obj. 16:13 mówi o trzech nieczystych duchach. Czy możemy zidentyfikować trzy dominujące dzisiaj ideologie?
- Habakuk opisuje jaką postawę powinien mieć Pański lud w naszych czasach.

Rozdział 1. Habakuk przyznaje, że Pański lud jest grzeszny i dowiadyuje się, że Babilon został wybrany do wymierzenia kary. Wówczas Habakuk pyta: „Przecześnieś miał patrzeć na czyniących przewrotność? Przecześnieś miał milczeć, ponieważ niebożnik pożera sprawiedliwszego niżeli sam?” (Hab. 1:13).

Rozdział 2. Bóg odpowiada: „Oto kto sobie hardzie poczyną, tego dusza nie jest szczerą w nim; ale sprawiedliwy z wiary swej żyć będzie”. Natomiast do Babilonu Bóg mówi: „Bo iżeś ty złupił wiele narodów, złupią cię też wszystkie ostatki narodów, dla krwi ludzkiej i dla gwałtu uczynionego ziemi i miastu i wszystkim, którzy mieszkają w niem” (Hab. 2:4,8). Innymi słowy, ci, którzy karzą Pański lud, są znacznie bardziej niesprawiedliwi i we właściwym czasie również zostaną ukarani.

Rozdział 3. Powinniśmy wykazać się postawą taką, jaką miał Habakuk: „Choćby figowe drzewo nie zakwitnęło i nie było urodzaju na winnicach, choćby i owoc oliwy pochybił, i role nie przyniosłyby pożytku, i z owczarni by owce wybite były, a nie byłoby bydła w obozach; Wszakże się ja w Panu weselić będę, rozraduję się w Bogu zbawienia mego” (Hab. 3:17-18).

Parkinson James